

KONFERENCIA BESZÁMOLÓ
„INTERDISZCIPLINÁRIS TÁJKUTATÁS A XXI. SZÁZADBAN”
A VII. MAGYAR TÁJÖKOLÓGIAI KONFERENCIA

Tájkutatással, tájvédelemmel, tájtervezéssel sokféle szemszögből, sokféle szakma felől közelítve lehet és érdemes foglalkozni, hiszen a tájjal kapcsolatban csak együtt lehetünk okosak, csak több szakmán átívelő transzdiszciplínaris szemléletű kutatás lehet sikeres a XX. században. Elméleti alapok nélkül pedig nem lehet eredményes a gyakorlati tájtervezők, tájvédelmi szakemberek munkája sem.

Nem véletlen tehát, hogy a Szegedi Tudományegyetem Földrajzi és Földtudományi Intézete és az U-GEO Alapítvány közös szervezésében 2017. május 25. és 27. között, immár hetedik alkalommal megrendezett Magyar Tájökológiai Konferencia mottója is „Interdiszciplínaris tájkutatás a XXI. században” volt. A tanácskozás rangját emelte, hogy Áder János köztársasági elnök úr vállalta konferencia fővédnökségét.

A szakmai tanácskozás célja többféle „híd” építése volt, hiszen a két évente megrendezett fórum jó lehetőség a tájkutatással foglalkozó elméleti, és a tájtervezéssel, táj- és természetvédelemmel foglalkozó gyakorlati szakemberek közti eszmecserére éppúgy, mint a szakpolitikai döntéshozók és a tudományos élet szereplői közti párbeszédre is. Ez utóbbinak több apropója is volt, hisz a kormány néhány héttel a konferencia előtt hagyta jóvá az Európai Táj Egyezmény szellemében íródott Nemzeti Tájstratégiát. Emellett a szakmai eszmecserék fókuszpontjába kerültek olyan országos programok, mint az agrárterületek zöldítésének eddigi tapasztalati és várható tájökológiai következményei, valamint egy szakmai beszélgetés, „workshop” formájában a Földművelésügyi Minisztérium Tájvédelmi Főosztálya által koordinált Tájkarakter felmérés elméleti kérdései.

A három napos találkozó reményeink szerint kialakította, erősítette és elmélyítette a tájökológiával foglalkozó, de más-más szakterületen dolgozó kutatók és gyakorlati szakemberek közti párbeszédet, szakmai együttműködést. Örömteli volt tapasztalunk, hogy a z idei rendezvényen nagyon sok fiatal kutató „bontogatta szárnyait”, illetve nagy számban üdvözölhettük a résztvevők között a tájkutatással szoros kapcsolatban álló területek gyakorlati szakembereit (például várostervezés, területrendezés, agrárium, erdészet stb.) is. Nagy örömünkre szolgált, hogy az idei konferencián a korábbi évekhez képest nagyobb számú biológus, ökológus kolléga is bemutatta legújabb táji léptékű kutatásait. Nagy örömmel konstatáltuk, hogy a konferencián elhangzott 150 előadás többsége a gyakorlatban is adaptálható kérdésekre (köztük szakmapolitikai kérdésekre) kereste a választ.

Ha tartalmuk szerint szeretnénk csoportosítani az elhangzott plenáris és szekció előadásokat, akkor e széles palettán belül jól elkülönülnek a kutatókat napjainkban leginkább érdeklő kérdések, mint például:

- Milyen metodikával értékelhetők az ökoszisztéma szolgáltatások Magyarországon?
- Hogyan változtak, és várhatóan milyen irányban változnak majd tájaink?
- Hogyan hat tájainkra a klímaváltozás?

A konferencia 3 napja alatt közel 200 résztvevő 15 tematikus szekció keretében mutatta be legújabb eredményeit. 8 magyar nyelvű és 2 idegen nyelvű plenáris előadás adott kitekintést a tájkutatás aktuális kihívásairól, a nemzetközi kutatási trendekről, a tájökológia hazai helyzetéről és jövőbeli lehetőségeiről. A konstruktív, előremutató, gondolatébresztő viták mellett az előadók döntő többsége nem csupán a saját előadását tartotta meg, hanem meghallgatta mások előadásait is és hozzászólt több előadáshoz is.

A VII. Tájökológiai Konferencia a talán még abban volt más a korábbiakhoz képest, hogy a konferenciasorozat történetében először idén, a társadalomföldrajzos szakma jeles képviselői is előadták gondolataikat, kutatási eredményeiket, jelenlétükkel is hirdetve a

földrajz komplex szemléletét, valamint azt a Humboldtól eredeztethető tézist, miszerint ember, és emberi, azaz társadalmi, gazdasági folyamatok nélküli táj nincs!

A konferenciához kapcsolódóan a szervezők kezdeményezték az International Association for Landscape Ecology (IALE) magyarországi tagozatának újjáalakulását annak reményében, hogy ez még inkább előmozdítja a hazai tájökológus kutatók nemzetközi kapcsolatait.

A rendezvény zárásaként a résztvevők félnapos szakmai tanulmányúton vehettek részt, mely során megtekintették a Duna–Tisza közének néhány tájökológiai szempontból érdekes vizes élőhely-rekonstrukcióját, a Fehér-tó élővilágát, valamint a világviszonylatban is ritkaságnak számító csólyospálosi réti mészkő feltárást.

A VII. Magyar Tájökológiai konferencia az eddigi pozitív visszhangok alapján elérte célját, azaz keresztmetszetedet adott a résztvevők e témához kapcsolódó legfrissebb kutatási eredményeiről. Néhány esetben megindult, de a legtöbbször csak folytatódott a tájökológiai témakörökkel foglalkozó egyetemi tanszékek, kutatóintézetek, valamint e tudományterület elméleti és gyakorlati művelői közti szakmai kommunikáció. A konferencia tudományos bizottsága által a legjobbnak ítélt előadások és poszterek a Tájökológiai Lapokban, illetve angol nyelven a Journal of Environmental Geography Journal of Environmental Geography című szaklapban kerülnek majd publikálásra.

A konferencia programját, előadásainak absztraktjait illetve kibővített összefoglalóit tartalmazó elektronikus kiadvány elérhető a konferencia honlapján:

<http://www.geo.u-szeged.hu/tajokologia/>

Minden résztvevőnek köszönjük az előadást, a posztert és a szakmai fórumokon való aktív hozzászólást, részvételt!

A szervezők nevében: Szilassi Péter
a VII. Magyar Tájökológiai Konferencia szervezőbizottságának titkára